

De gevaren van Facebook-flirts

‘HET IS NIET WAT JE DENKT, SCHAT’

De ooit BBN (Bijna Bekende Nederlander) en voormalig *Playboy*-redacteur Mick Boskamp heeft bijna vijfduizend vrienden op Facebook. Velen van hen zijn vrouwen. En dat blijkt best link te zijn voor je relatie.

Onlangs hadden we visite van een bevriend echtpaar. Omdat hij geen netwerk kreeg op zijn mobieltje, wilde de vriend op een goed moment op mijn werkkamer zijn Facebook-berichten checken. Toen het echtpaar was vertrokken en ik een linkje wilde plaatsen op Facebook, floepte het chatvenster open. Er verscheen een bericht van een vrouw, die ik niet kende. Mij scheen ze goed te kennen, bleek uit de tekst. Die zat tegen het randje van cyberporno.

Het muntje viel direct. De vriend was vergeten om zichzelf uit te loggen. Ik stuurde een bericht terug of ze wel helemaal goed bij haar hoofd was en dat ze moest opzouten. Daarna klikte ik het chatvenster weg en logde mijn vriend uit. Die kon het later niet appreciëren wat ik had gedaan. De vrouw en de vriend waren zwaar in paniek geraakt. Eerst dacht de vrouw dat de vriend haar in de zeik nam, vervolgens dachten ze dat ze betrappt waren, daarna vroegen ze zich af door wie, kortom: er was chaos in de tent.

Ik bood mijn excuses aan en vroeg toen van vriend tot vriend waar hij mee bezig was. ‘Het is niet wat je denkt,’ gaf hij als antwoord. ‘Ik heb dat hele mens nog nooit ontmoet.’

Dat was misschien wel erger, was mijn reactie. Want straks lag hij in vechtscheiding vanwege een vrouw die hij nog nooit had gezien. ‘Kun je in een leeg bed gaan knuffelen met je iPad,’ voegde ik eraan toe.

Niet lang daarna ging ik zelf in de fout. Anders in de fout, omdat ik een gezin heb dat mijn alles is. Maar niettemin in de fout.

HET LEKKERST

De oorsprong van Facebook. Iedereen is het vergeten – of beter gezegd: wil het – vergeten, maar toen Mark Zuckerberg merkte dat zijn gevoelens voor studente Erica Albright nooit wederzijds zouden zijn, werd hij niet verdrietig, maar woedend. Uit frustratie, boosheid en wraakzucht begon Zucky dag en nacht te pielen aan een site, die zelfs de grootste seksist te veel was: Facemash. Op de site stonden foto’s van Harvard-studentes. Vervolgens konden de (overwegend) mannelijke studenten interactief hun stem uitbrengen op wie er het lekkerst of het minst lekker was. Zuck kwam met een spelletje. Een spel voor foute rukkens. Want hadden die

IN DE FOUT.
MICK
BOSKAMPS
VROUW
DREIGDE FACE-
BOOK-WEDUWTE
TE WORDEN.

studentes toestemming gegeven om kandidaat te zijn in een openbare vleeskeuring? Natuurlijk niet. Ik weet niet of het zijn letterlijke woorden zijn, maar in *The Social Network* zegt de acteur die Zuckerberg speelt: 'Mensen willen foto's zien van mensen die ze kennen. *You can see hot girls all over the internet.*' Wat hij bedoelt te zeggen, is: je kunt overal mooie meiden zien, maar er is geen gein aan om ze beledigen, tenzij je ze kent.

Lucky him dat de site in de ban werd gedaan door de leiding van Harvard. Want zonder het uit de lucht halen van Facemash was er waarschijnlijk nooit een Facebook geweest. Maar Facemash ziekte nog steeds rond in het 'keurige' Facebook. Zo sterk zelfs dat het ieders innerlijke freak bevrijdt. De freak die wordt gevoeld door aandacht.

GRAPPIG EN CHARMANT

Toen ik me in 2009 op Facebook begon te vertonen, zei een marketingvriend dat ik een zogenaamde fan-page moest aanmaken en een stagiaire de postings moest laten doen. 'Dan ben je van het gezeik af en kun je achterover leunen, terwijl het merk Boskamp wordt geladen.' Hierbij moet worden vermeld, dat de marketingvriend op dat moment al vijf jaar in de ziektewet liep en in de jaren negentig van de vorige eeuw was blijven steken, toen ik als *Playboy*-redacteur en nachtreporter een BBN was (Bijna Bekende Nederlander). Met het merk Boskamp is het daarna nooit helemaal goed gekomen, waardoor de middelen ontbraken om een stagiaire te kunnen bekostigen.

Ik begaf me dus maar onder het voetvolk en zie: ik kreeg zowaar vriendenverzoeken. Eigenlijk best wel veel. En daar ging het (zoals met velen op Facebook) mis. Want niet Facebook is verslavend, maar wat Facebook losmaakt in mensen smaakt naar meer. We krijgen aandacht. Van mensen die op een 'veilige' afstand staan, waardoor die aandacht ook nergens toe leidt. Denken we.

Ik begon me steeds meer uit te sloven en grappig en charmant te zijn op Facebook. Dat kostte tijd en energie. En dan komt het

onvermijdelijke moment dat er spanningen ontstaan in een gezin. Want probeer maar eens goed te praten dat je *quality time* met je gezin verspilt, omdat je uren per week de getapte jongen uithangt bij mensen van wie je de meesten niet eens kent, laat staan die je vriend zijn. Mensen die je zelfs nog nooit hebt ontmoet en denkt te kennen omdat je via een klik in hun cyberleven bent terechtgekomen.

Dat is natuurlijk volstrekt krankzinnig. En bovendien ook diep triest, want voordat je het weet, zet je met zoiets belachelijks je relatie op het spel.

Laatst vroeg ik aan mijn marketingvriend, die inmiddels weer werkte, wat Facebook voor hem betekende. Ik wilde een eerlijk antwoord en geen marketing-bullshit. Hij zuchtte. 'Ik word thuis gek van dat jaloerse gezeik. Eerst moet ik vertellen wie al die vrouwen zijn met wie ik bevriend ben. En als ik vervolgens vertel dat ik een vriendenverzoek van een lekker wijf heb afgeslagen, slaat ze ook op tilt. Want dan mag ik een vrouw weer niet lekker vinden.'

IN DE FOUT

In sommige Amerikaanse woordenboeken op internet komen we al het woord *Facebook widow* tegen. Dat is de vrouw van een Facebook-verslaafde. Mijn vriendin

JE BENT NIET DE ENIGE

■ De Amerikaanse *Men's Health* ondervroeg zo'n drieduizend lezers (1377 mannen en 1540 vrouwen) over hun Facebook-gewoontes. Liefst 24 procent zei dat ze hun ware relaties niet vermelden om zo hun opties open te kunnen houden, 59 procent zei dat ze jaloers zijn geworden door de interactie tussen hun partner en een Facebook-vriend/vriendin, 55 procent had een vriendenverzoek gestuurd naar iemand die ze niet kenden en aantrekkelijk vonden en 70 procent van de ondervraagden zei dat ze Facebook hadden gebruikt om te flirten, waarvan 24 procent met iemand anders dan hun partner.

■ Uit een recent onderzoek van de AAML (American Academy of Matrimonial Lawyers) blijkt dat vier van de vijf advocaten hebben gemeld dat het soort scheidingen stijgt waarbij social media een finale en/of fatale rol hebben gespeeld.

■ Uit een ander Amerikaans onderzoek kwam naar voren dat van 290 prostituees 83 procent gebruikmaakte van Facebook om hun biologische waren aan te prijzen. Verhuld uiteraard.

WAARSCHUWING!

Binnenkort introduceert Facebook Timeline, waarbij alle berichten, foto's en video's die je ooit hebt gepost een magazine-achtige plek krijgen op je pagina. Je kunt zo'n pagina al aanmaken (op revu.nl staat hoe), wat Nieuwe Revu in de persoon van de schrijver van dit artikel ook deed. Daar kwamen we tot de schokkende ontdekking dat ook berichten en postings die in het verleden verwijderd waren, weer 'keurig' erbij stonden. Dus ga straks niet zeggen dat we je niet gewaarschuwd hebben...

MIJN VRIENDIN
DREIGDE
FACEBOOK-WEDUWE
TE WORDEN.
MIJN GEEST WAS
VERTROKKEN
NAAR DE EEUWIGE
JACHTVELDEN

dreigde ook Facebook-weduwe te worden, want hoewel ik fysiek aanwezig was, was mijn geest vertrokken naar de eeuwige jachtvelden. Vader ging op cyberstap. En in de fout, toen ik dialogen met vrouwelijke 'vrienden' kreeg, die ik voor mijn enige, echte vriendin verborgen hield. De gesprekken via chat/direct message waren misschien kuis als kuis kan zijn, maar wel tamelijk openhartig. En ze verborgen houden voor je geliefde en je dochter, want die belazer je er net zo hard mee, is natuurlijk onvergeeflijk.

UITGELULD

En wat doe je dan? Dan doe je zoals ik deed. Dan ga je met de billen bloot. Mannen zijn nog steeds neanderthalers. Of zoals mijn hoofdredacteur van *Playboy*, Jan Heemskerk senior altijd zei: 'Onder die nieuwe softie zit nog steeds die oude harde.' Wij mannen denken dat alles is goorloofd, zolang er maar niet aangeraakt, gezoend of gepenetreerd wordt. Vrouwen daarentegen zien en voelen het anders. Die vinden dat je als man nog grover verraad pleegt als je gevoelens, ook al zijn ze niet seksueel van aard, met een andere vrouw deelt en je partner erbuiten houdt. Dat heet geestelijk vreemdgaan.

En als je het zo bekijkt, zijn we als mannen simpelweg uitgeluld. En moet je dus – als je nog een beetje kerel bent – door de knieën.

En dan komt de grote vraag: waarom deed ik het als mijn gezin mijn alles is? Het antwoord is aandacht, aandacht en nog eens aandacht. Drie eerlijke, maar wel onbestendige antwoorden. Want Facebookers die aandacht willen, worden niet voor niets in datzelfde Amerika, waar ze qua Facebook-beleving voorlopen op ons, *Facebook sluts* genoemd. Het geeft te denken dat Facebook sluts overwegend van het mannelijk geslacht zijn.

Vervolgens moet je het roer omgooien. Tenminste als je relatie je lief is. Als dat niet het geval is, is je Facebook-gedrag een uitstekende graadmeter voor de vraag of dit het leven is dat je wilt.

Als je vrijgezel bent, zou ik zeggen: leef jezelf uit. Blaas je ego op en laat het ballonnetje los op het moment suprême om in extase door Facebook te schieten. Maar als je voor je gezin kiest, moet je in actie komen. Bovendien moet je nooit weggelopen voor problemen, maar ze met open vizier tegemoet treden.

Ik koos voor het laatste, waarbij ik mezelf voorhiel dat Facebook nooit verslavend kan zijn. Want als een service op internet gratis is, dan ben je niet de klant van de leveranciers. Dan ben je hun product. En een product kan verslavend zijn. Nooit verslaafd.

RUST IN DE TENT

Ik had nog 215 vriend- schapsverzoeken openstaan. Die besloot ik allemaal te accepteren, want als ik vijfduizend vrienden had, dan moest ik mijn Facebook-pagina omzetten naar een fan-page. Die vijfduizend vrienden is namelijk de grens, want zoals dictator Zuckerberg de Eerste stelt: je kunt nooit meer dan vijfduizend vrienden hebben. Eigenlijk wil Mark Zuckerberg zeggen: als je vijfduizend vrienden hebt, ben je zo populair dat je een fan-pagina verdient.

Als ik dan een fan-pagina zou hebben, zou ik een nieuw account openen en die pagina voor echte vrienden en familieleden gebruiken. Alleen het idee al dat ik het zo ging doen, bracht rust in de tent.

Ook ben ik begonnen met het invoeren van Facebook-loze weekenden. Dat betekent in de praktijk dat de laptop en de iPhone uitstaan. Alleen de iPad mag 's avonds aan in bed om bijvoorbeeld *The Daily* te lezen (Rupert Murdoch heeft ook iets goeds gedaan) of het reisboek van Lex Harding. Dat alles voelde in de eerste plaats als een overwinning op mezelf. Alsof ik de besturing had overgenomen van een automatische piloot.

En mijn relatie?

Die doet het gelukkig nog. Wel heeft mijn vriendin een afbeelding op haar pagina geplaatst, afkomstig van een zekere Kittie Carwell. Op die afbeelding staat alleen maar tekst. '*Welcome to Facebook, the place where relationships are perfect, liars believe their own bullshit & the world shows off they are living a perfect life.*'

Got the message, love. 75